

Μαρτύριον τῶν Ἁγίων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἰέρακος, Παίονος, Λιβεριανοῦ, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτῶν

Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων προσταγμάτων τῆς εἰδωλολατρείας συλληφθέντες οἱ μνημονευθέντες ἅγιοι εἰσήχθησαν πρὸς τὸν τῆς Ῥώμης ἔπαρχον Ῥούστικον.

Ὡν εἰσαχθέντων ὁ ἔπαρχος Ἰουστίνῳ εἶπεν· Τίνα βίον βιοῖς; Ἰουστίνος εἶπεν· Ἄμεμπτον καὶ ἀκατάγνωστον πᾶσιν ἀνθρώποις. Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Ποίους λόγους μεταχειρίζη; Ἰουστίνος εἶπεν· Πάντας λόγους ἐπειράθην μαθεῖν· συνεθέμην δὲ τοῖς ἀληθέσι λόγοις τῶν Χριστιανῶν κἂν μὴ ἀρέσκωσι τοῖς ψευδοδοξοῦσιν. Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Ἐκεῖνοι οὖν σοι ἀρέσκουσιν οἱ λόγοι; Ἰουστίνος εἶπεν· Ναί, ἐπειδὴ μετὰ δόγματος ἔπομαι αὐτοῖς.

Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Ποῖόν ἐστι δόγμα; Ἰουστίνος εἶπεν· Ὅπερ εὐσεβοῦμεν εἰς τὸν τῶν Χριστιανῶν θεόν, ὃν ἠγούμεθα ἓνα τούτων ἐξ ἀρχῆς δημιουργὸν τῆς τοῦ παντὸς κόσμου ποιήσεως, καὶ θεοῦ παῖδα Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς καὶ προκεκήρυκται ὑπὸ τῶν προφητῶν μέλλων παραγίνεσθαι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας κήρυξ καὶ διδάσκαλος καλῶν μαθημάτων.

μικρὰ δὲ νομίζω λέγειν πρὸς τὴν αὐτοῦ θεότητα προφητικὴν τινα δύναμιν ὁμολογῶν, ὅτι προκεκήρυκται περὶ τούτου ὃν ἔφην νῦν υἱὸν θεοῦ ὄντα. ἴσθι γὰρ ὅτι ἄνωθεν προεῖπον οἱ προφηταὶ περὶ τῆς τούτου ἐν ἀνθρώποις γενομένης παρουσίας.

Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Ποῦ συνέρχεσθε; Ἰουστίνος εἶπεν· Ἐνθα ἐκάστῳ προαίρεσις καὶ δύναμις ἐστίν. πάντως γὰρ νομίζεις κατὰ αὐτὸ δυνατὸν συνέρχεσθαι ἡμᾶς πάντας;

Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Εἰπέ, ποῦ συνέρχεσθε, ἢ εἰς τίνα τόπον;

Ἰουστίνος εἶπεν· Ἐγὼ ἐπάνω μένω τοῦ Μυρτίνου βαλανείου παρὰ πάντα τὸν χρόνον ὃν ἐπεδήμησα τὸ δεῦτερον τῇ Ῥωμαίων πόλει· οὐ γινώσκω δὲ ἄλλην τινὰ συνέλευσιν εἰ μὴ τὴν ἐκεῖ. καὶ εἴ τις ἐβούλετο ἀφικνεῖσθαι παρ' ἐμοί, ἐκοινώνουν αὐτῷ τῶν τῆς ἀληθείας λόγων.

Ῥούστικος εἶπεν· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ; Ἰουστίνος ἀπεκρίνατο· Ναί, Χριστιανὸς εἰμι.

Ῥούστικος ἔπαρχος Χαρίτωνι εἶπεν· Χαρίτων, καὶ σὺ Χριστιανὸς εἶ; Χαρίτων εἶπεν· Χριστιανὸς εἰμι θεοῦ κελεύσει.

Ῥούστικος ἔπαρχος Χαριτῷ εἶπεν· Σὺ δὲ τί λέγεις, Χαριτοῦ; Χαριτῷ εἶπεν· Χριστιανὴ εἰμι τῇ τοῦ θεοῦ δωρεᾷ.

Ῥούστικος ἔπαρχος Εὐελπίστῳ εἶπεν· Καὶ σὺ τίς εἶ; Εὐέλπιστος εἶπεν· Κἀγὼ Χριστιανὸς εἰμι καὶ τῆς αὐτῆς ἐλπίδος μετέχων.

Ῥούστικος ἔπαρχος Ἰέρακι
εἶπεν· Χριστιανὸς εἶ; Ἰέραξ εἶπεν· Ναί, Χριστιανός εἰμι τὸν αὐτὸν
θεὸν προσκυνῶν.

Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Ἰουστίνος ὑμᾶς
ἐποίησε Χριστιανούς; Ἰέραξ εἶπεν· Ἐκπαλαὶ ἤμην Χριστιανός.
Παίων ἐστὼς εἶπεν· Κἀγὼ Χριστιανός εἰμι. Ῥούστικος εἶπεν·
Τίς σε ἐδίδαξεν; Παίων εἶπεν· Ἀπὸ τῶν γονέων παρειλήφαμεν.
Εὐέλπιστος εἶπεν· Ἰουστίνου μὲν ἠδέως ἤκουον τὸν λόγον, παρὰ
τῶν γονέων δὲ παρείληφα Χριστιανὸς εἶναι. Ῥούστικος εἶπεν· Ποῦ
εἰσιν οἱ γονεῖς σου; Εὐέλπιστος εἶπεν· Ἐν Καππαδοκίᾳ.

Ῥούστι
κος ἔπαρχος Ἰέρακι λέγει· Οἱ σοὶ γονεῖς ποῦ εἰσιν; Ἰέραξ εἶπεν·
Ἐτελεύτησαν. ἐγὼ δὲ ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου τῆς Φρυγίας ἀπεσπάσθην.

Ῥούστικος ἔπαρχος Λιβεριανῶ εἶπεν· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὸς εἶ;
Λιβεριανὸς εἶπεν· Κἀγὼ Χριστιανός εἰμι εὐσεβῆς.

Ὁ ἔπαρχος Ἰουστίνῳ λέγει· Ἐὰν μαστιγωθεὶς ἀποκεφαλίσθῃς,
πέπεισαι ὅτι μέλλεις ἀναβαίνειν εἰς τὸν οὐρανόν;

Ἰουστίνος εἶπεν·

Ἐλπίζω ἐκ τῆς ὑπομονῆς ἐὰν ὑπομείνω· οἶδα δὲ ὅτι καὶ τοῖς ὀρθῶς
βιώσασιν παραμένει τὸ θεῖον χάρισμα μέχρι τῆς ἐκπυρώσεως.

Ῥούστικος ἔπαρχος εἶπεν· Τοῦτο οὖν ὑπονοεῖς, ὅτι ἀναβήσῃ;

Ἰουστίνος εἶπεν· Οὐχ ὑπονοῶ, ἀλλ' ἀκριβῶς πέπεισμαι.

Ῥούστι

κος ἔπαρχος εἶπεν· Εἰ μὴ πείθεσθε, τιμωρηθήσεσθε.

Ἰουστίνος

εἶπεν· Δι' εὐχῆς ἔχομεν τιμωρηθέντες σωθῆναι.

Ῥούστικος

ἔπαρχος ἀπεφάνετο· Οἱ μὴ βουλευθέντες ἐπιθῦσαι τοῖς θεοῖς, φραγελ
λωθέντες ἀπαχθήτωσαν τῇ τῶν νόμων ἀκολουθίᾳ.

Οἱ δὲ ἅγιοι μάρτυρες δοξάζοντες τὸν θεόν, ἐξελθόντες ἐπὶ τὸν
συνήθη τόπον ἐτελείωσαν τὸ μαρτύριον ἐν τῇ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
ὁμολογίᾳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ
ματι νῦν καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.